

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๒/๒๕๖๕

วันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางสาวธิติมา ประทุมทา ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีตำบลนาเยีย เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีสั่งให้หยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ครอบครองสถานประกอบกิจการผลิตแบ่งขนมจีน ใช้ชื่อว่า “ศรีประทุมแบ่งขนมจีน” ตั้งอยู่เลขที่ ๔๓๐ หมู่ที่ ๒ ตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับคำสั่ง นายกเทศมนตรีตำบลนาเยีย เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๑๒๓๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์พิจารณาเพิกถอนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ โดยมีบุคคลภายในสถานประกอบกิจการ ของผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับคำสั่งแทน ปราบกฏหลักฐานในสำเนาคำสั่ง ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยมอบอำนาจให้นายธีรเสฏฐ์ เนตรทอง ยื่นหนังสือแทน กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๗๔๒ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูล หรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๗๔๓ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๑๔๔๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๗๔๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๐.๐๑/๓๘๖ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายพรชัย หริคำภา ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุม คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๕-๑๑/๒๕๖๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของสถานประกอบกิจการผลิตแป้งขนมจีนได้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เรื่องกลิ่นเหม็นจากบ่อบำบัดน้ำเสีย เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งเป็นหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๘๓๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ปิดปรับปรุงกิจการเพื่อแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้สามารถบำบัดน้ำเสีย ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใน ๑๕ วันทำการหลังจากที่ได้รับคำสั่ง แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราวนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๘๓๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๘๓๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และอ้างว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับคำสั่ง ที่จะทำให้ทราบข้อกล่าวหาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจากข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับคำสั่งทางไปรษณีย์ อีกทั้งพนักงานของผู้อุทธรณ์ไม่พบว่ามี การปิดคำสั่งในบริเวณบ้านและสถานประกอบกิจการแต่อย่างใด ๒) ผู้อุทธรณ์ได้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงผลิตแป้งขนมจีนต่อเทศบาลตำบลนาเยียวอย่างถูกต้อง มีเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขของเทศบาลตำบลนาเยียวมาตรวจสถานประกอบกิจการพร้อมให้คำแนะนำ รวมถึงผู้อุทธรณ์ ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด โดยมีบ่อน้ำทิ้งและบ่อบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๒ บ่อ และบ่อพัก บ่อตกตะกอน จำนวน ๑ บ่อ ตามแบบตรวจแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สิ่งที่ยืนยันได้คือ บริเวณบ่อบำบัดน้ำเสียปรากฏสิ่งมีชีวิตคือ วัชพืชจำพวก ผักบุ้งและจอกแห่น้ำขึ้นเต็ม รวมทั้งมีปลาอาศัยอยู่ได้ แสดงถึงว่าน้ำในบ่อบำบัดน้ำเสียมีออกซิเจนเพียงพอ ต่อการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิต ๓) ผู้อุทธรณ์มีแนวทางที่จะจัดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เข้าสู่การรับรอง มาตรฐานการผลิตที่ดี หรือ GMP (Good Manufacturing Practice) โดยได้เตรียมขยายที่ดินหรือซื้อที่ดิน เพิ่มเติมอีกจำนวน ๕ ไร่ เพื่อขยายกิจการ ตั้งวิสาหกิจชุมชนในท้องถิ่น และจะจัดส่งแป้งขนมจีนส่งออก ทั่วประเทศและประเทศใกล้เคียง จึงจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบมาตรฐานการผลิตจากทุกหน่วยงาน ก่อนส่งออกในข้อที่เกี่ยวข้องกับการสุขาภิบาล ทั้งเรื่องกลิ่นและท่อทางระบายน้ำออกนอกอาคาร การระบายน้ำทิ้ง และการบำรุงรักษาความสะอาดนั้น ผู้อุทธรณ์เตรียมแบบบำบัดน้ำเสียไว้เพื่อดำเนินการการก่อสร้าง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้ว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ เทศบาลตำบลนาเยียวได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับผลกระทบกลิ่นเหม็นจากบ่อบำบัดน้ำเสีย จากสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ จึงมอบหมายเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ในวันเดียวกันพบว่า ลักษณะของบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๑ เป็นบ่อที่รับน้ำจากกระบวนการผลิต น้ำมีลักษณะ เป็นสีดำ มีฝ้าขาว ไม่มีพืชน้ำในการบำบัดน้ำเสีย บ่อที่ ๒ เป็นบ่อที่รองรับน้ำล้นจากบ่อที่ ๑ เมื่อมีน้ำ จากกระบวนการผลิตมากเกินไปกว่าบ่อที่ ๑ จะรับได้ ไม่มีพืชน้ำในการบำบัดน้ำเสียและไม่มีเครื่องเติมอากาศ ส่วนบ่อที่ ๓ เป็นบ่อรับน้ำล้นจากบ่อที่ ๒ ไม่มีพืชน้ำในการบำบัดน้ำเสีย จากลักษณะของบ่อบำบัดน้ำเสียทั้ง ๓ บ่อ ไม่มีคุณลักษณะที่จะเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียได้ เนื่องจากบ่อที่ ๑ ต้องมีพืชน้ำและเครื่องเติมอากาศเพื่อบำบัดน้ำเสีย ส่วนบ่อที่ ๒ และบ่อที่ ๓ ต้องมีพืชน้ำในการบำบัดน้ำเสีย เมื่อไม่มีพืชน้ำและเครื่องเติมอากาศจึงทำให้ การบำบัดน้ำเสียไม่มีประสิทธิภาพเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นจากการเน่าเสียของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิต บริเวณรอบบ่อมีกลิ่นจากบ่อบำบัดน้ำเสียตลอดเวลา ซึ่งในระยะ ๑๐ เมตร จากบ่อบำบัดน้ำเสียไปบ้าน ผู้ร้องเรียนกลิ่นจะเริ่มลดลง เนื่องจากโรงงานผลิตแป้งขนมจีนเริ่มกระบวนการผลิตเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยก่อนหน้านี้ในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ ไม่มีการผลิต น้ำเสียจากกระบวนการผลิตรอบใหม่รวมกับน้ำเสีย

และตะกอนที่มีอยู่ในบ่อเดิมทำให้มีกลิ่นเหม็นเพิ่มขึ้น เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลนาเยีย ได้ให้คำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ดังนี้ ๑) บ่อน้ำทิ้งหรือบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๑ บ่อที่ ๒ และบ่อที่ ๓ ให้ลอกบ่อเพื่อเอาตะกอนออกจากบ่อ ส่วนบ่อที่ ๑ ให้ปลูกพืชน้ำ เช่น หญ้าแฝกหอม ฐปถาชี และให้เติมจุลินทรีย์ (EM หรือ จุลินทรีย์สังเคราะห์แสง) ช่วยบำบัดน้ำเสีย ย่อยสลาย และลดกลิ่น ๒) บ่อน้ำทิ้งหรือบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๒ ให้เติมออกซิเจนหรือเติมอากาศในบ่อ ส่วนบ่อที่ ๓ เป็นบ่อน้ำสะอาดที่ผ่านการบำบัดน้ำแล้วจากบ่อที่ ๑ และบ่อที่ ๒ ๓) ให้หยุดกระบวนการผลิต ในกรณีที่บ่อบำบัดน้ำเสียบำบัดน้ำไม่ทัน ส่งกลิ่นเหม็น และให้ทำตามข้อ ๑) และ ๒) จนระบบบำบัดกลับมาเป็นปกติค่อยเริ่มกระบวนการผลิตใหม่ ๔) ให้สูบน้ำจากบ่อที่ ๑ บ่อที่ ๒ และบ่อที่ ๓ ไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรได้ ๕) น้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตหรือจากบ่อบำบัดน้ำเสีย ห้ามปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะจนกว่าจะได้รับการบำบัดให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งฯ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้มีหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๗๕๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ให้ดำเนินการแก้ไขปัญหา โดยหนังสือได้มีข้อแนะนำเช่นเดียวกับแบบตรวจแนะนำ กำหนดให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ต่อมาวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลนาเยีย ได้ลงพื้นที่ติดตามตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการดังนี้ ๑) ดำเนินการเติมจุลินทรีย์ชีวภาพ (EM) ลงบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๑ และบ่อที่ ๒ ๒) สูบน้ำจากบ่อที่ ๑ และบ่อที่ ๒ ไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๓) ใช้เครื่องเติมอากาศในบ่อที่ ๑ เพื่อเติมออกซิเจน ซึ่งจากการที่ผู้อุทธรณ์ ได้ดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำบางส่วนแล้ว ทำให้กลิ่นเหม็นลดลง แต่ระบบบำบัดน้ำเสียยังขาดพืชน้ำสำหรับบำบัดน้ำเสียและน้ำในบ่อยังมีสีดำ ไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงมีคำสั่งเป็นหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๘๓๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์ปิดปรับปรุงกิจการโรงผลิตแป้งขนมจีนและให้ดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๗๕๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ ภายใน ๑๕ วันทำการ นับแต่ที่ได้รับหนังสือ ต่อมาวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลนาเยีย ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องครบถ้วน รวมทั้งยังพบว่าใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ผู้อุทธรณ์ได้รับนั้นสิ้นอายุตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยยังคงดำเนินการกระบวนการผลิตอยู่ จึงออกคำสั่งที่อุทธรณ์นี้

ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ตั้งอยู่เลขที่ ๔๓๐ หมู่ที่ ๒ ตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ประมาณ ๔ ไร่เศษ ประกอบด้วย บ้านของผู้อุทธรณ์ โรงผลิตแป้งขนมจีน โรงรถ บริเวณแนวเขตถนน ร้อยลดหนาม มีบ่อน้ำบริเวณทิศเหนือหลังโรงผลิตแป้งขนมจีน จำนวน ๔ บ่อ สถานประกอบกิจการอยู่ห่างจากชุมชน ประมาณ ๓๐๐ เมตร ทิศเหนือติดคลอง ลำห้วย และที่นา ทิศใต้เป็นบริเวณที่นาและสวนยางพารา ทิศตะวันออก เป็นที่นาของผู้ร้องเรียนและผู้อื่น และทิศตะวันตกติดกับทุ่งนาและที่พักอาศัยของประชาชน สำหรับกระบวนการผลิต มีดังนี้ ขั้นตอนที่ ๑ นำข้าวมาแช่ในบ่อแช่ข้าวมีจำนวน ๖ บ่อ ขนาดกว้าง ๑ เมตร ยาว ๓ เมตร ลึก ๑ เมตร ใช้เวลาประมาณ ๓ วัน ขั้นตอนที่ ๒ ดูดข้าวจากบ่อแช่ข้าวใส่ตาข่ายกรองเพื่อแยกน้ำออก ขั้นตอนที่ ๓ นำข้าวมาใส่เครื่องโม่โดยใช้คนงานตักใส่ ขั้นตอนที่ ๔ เมื่อโม่เสร็จจะได้น้ำแป้งไหลออกมาลงบ่อที่มีขนาดกว้าง ๑ เมตร ยาว ๑.๕ เมตร ลึก ๑ เมตร จะทำการดูน้ำแป้งใส่ตาข่ายกรอง ขั้นตอนที่ ๕ น้ำแป้งที่ผ่านการกรองจะไหลลงสู่บ่อพักในขั้นตอนที่ ๖ ส่วนเมล็ดข้าวที่ไม่ละเอียดจะนำกลับไปใส่เครื่องโม่ในขั้นตอนที่ ๓ อีกรอบหนึ่ง ขั้นตอนที่ ๖ พักน้ำแป้งไว้ในบ่อที่มีขนาดกว้าง ๓ เมตร ยาว ๓ เมตร ลึก ๑ เมตร ให้ตกตะกอนใช้ระยะเวลาประมาณ ๑ วัน ขั้นตอนที่ ๗ ดูดตะกอนแป้งจากบ่อมาเข้าเครื่องอัดแป้งแล้วบรรจุส่งจำหน่ายต่อไป น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต

แบ่งขนมจีนจะไหลเข้าสู่บ่อบำบัดน้ำเสียจำนวน ๓ จุด รวม ๕ บ่อ จุดที่ ๑ มีขนาดกว้าง ๑ เมตร ยาว ๑ เมตร ลึก ๑.๕ เมตร เมื่อน้ำในบ่อเต็มจะไหลล้นเข้าสู่จุดที่ ๒ ซึ่งเป็นบ่อที่มีขนาดกว้าง ๑.๕ เมตร ยาว ๓ เมตร ลึก ๒.๕ เมตร โดยคนงานของผูุ้ธรณ์ที่มีหน้าที่ดูแลสถานประกอบการแจ้งว่าจะสูบน้ำในบ่อนี้ใส่รถขนน้ำไปรดพืชไร่ ส่วนจุดที่ ๓ มีจำนวน ๓ บ่อ เป็นระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อฝักรับน้ำล้นจากบ่อที่ ๒ ซึ่งแต่ละบ่อมีขนาดกว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ลึก ๓ เมตร ในวันที่ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุตรดิตถ์ ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า สถานประกอบการของผูุ้ธรณ์ปิดอยู่ ไม่มีการดำเนินการกระบวนการผลิต บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๑ และบ่อที่ ๒ น้ำในบ่อเริ่มแห้ง ส่วนบ่อที่ ๓ บ่อที่ ๔ และบ่อที่ ๕ มีวัชพืชขึ้นปกคลุมบนผิวน้ำเป็นบางส่วน ซึ่งบ่อบำบัดทั้ง ๓ จุดนี้ เป็นบ่อที่มีปัญหากับทางผู้ร้องเรียน เนื่องจากในช่วงที่ประกอบการ น้ำทั้ง ๓ บ่อนี้ จะเต็มจนไหลล้นออกมาและมีกลิ่นเน่าเหม็น จากการสอบถามข้อมูลประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจำนวน ๕ หลังคาเรือน พบว่า ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็น โดยจะได้รับผลกระทบช่วงฤดูฝน ซึ่งบ้านประชาชนที่ได้รับผลกระทบจะอยู่ทางทิศเหนือของสถานประกอบการ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานและรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุตรดิตถ์ แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ประกอบการผลิตแบ่งขนมจีน ตั้งอยู่เลขที่ ๔๓๐ หมู่ที่ ๒ ตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับใบอนุญาตประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการผลิตแบ่งข้าวสอยด้วยเครื่องจักร ตามใบอนุญาตเล่มที่ ๑ เลขที่ ๓๙ ปี ๒๕๖๓ สิ้นอายุวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุหรือยื่นคำขอรับใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตสิ้นอายุแต่อย่างใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นเคยออกคำสั่งเป็นหนังสือที่ อบ ๕๓๑๐๖/๘๓๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ มีผู้อยู่ในสถานประกอบการของผูุ้ธรณ์ลงลายมือชื่อรับคำสั่งไว้แทนเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ สั่งให้ผูุ้ธรณ์ปิดปรับปรุงกิจการโรงผลิตแบ่งขนมจีนและดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ ๕๓๑๐๖/๗๕๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ ซึ่งมีผู้อยู่ในสถานประกอบการของผูุ้ธรณ์ลงลายมือชื่อรับหนังสือคำแนะนำไว้แทนเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ และตามบันทึกข้อความ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๑๐๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลนาเยียลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๔ พบว่า ผูุ้ธรณ์ยังคงประกอบการอยู่และไม่แก้ไขตามคำแนะนำดังกล่าว สถานประกอบการของผูุ้ธรณ์มีขนาดพื้นที่ประมาณ ๔ ไร่เศษ ประกอบด้วย บ้านของผูุ้ธรณ์ โรงผลิตแบ่งขนมจีน โรงรถ แนวเขตกันรั้วลดทนามีบ่อน้ำบริเวณทิศเหนือด้านหลังโรงผลิตแบ่งขนมจีน จำนวน ๔ บ่อ สถานประกอบการอยู่ห่างจากชุมชนประมาณ ๓๐๐ เมตร โดยทิศเหนือติดคลอง ลำห้วย และที่นา ทิศใต้เป็นบริเวณที่นาและสวนยางพารา ทิศตะวันออกเป็นที่นาของผู้ร้องเรียนและผู้อื่น และทิศตะวันตกติดกับทุ่งนาและที่พักอาศัยของประชาชน สำหรับกระบวนการผลิตแบ่งขนมจีนเริ่มจากนำข้าวมาแช่ในบ่อแช่ข้าวใช้เวลาประมาณ ๓ วัน จากนั้นดูดข้าวใส่ตาข่ายกรองเพื่อแยกน้ำออก นำใส่เครื่องโม่โดยใช้คนงานตักใส่เครื่องบด น้ำแบ่งที่ได้ไหลลงบ่อที่มีขนาดกว้าง ๑ เมตร ยาว ๑.๕ เมตร ลึก ๑ เมตร ดูดน้ำแบ่งใส่ตาข่ายกรองไหลลงสู่บ่อพัก ส่วนเมล็ดข้าวที่ยังไม่ละเอียดจะนำกลับไปใส่เครื่องบดอีกครั้ง พักน้ำแบ่งที่ผ่านการกรองให้ตกตะกอนใช้ระยะเวลาประมาณ ๑ วัน จึงดูดตะกอนแบ่งจากบ่อพักเข้าเครื่องอัดแบ่งแล้วบรรจุถุงส่งจำหน่ายต่อไป น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตจะไหลเข้าสู่บ่อพักน้ำเสียที่ ๑ ขนาดกว้าง ๑ เมตร ยาว ๑ เมตร ลึก ๑.๕ เมตร เมื่อน้ำเต็มจะไหลล้นเข้าสู่บ่อพักน้ำเสียที่ ๒ ขนาดกว้าง ๑.๕ เมตร ยาว ๓ เมตร ลึก ๒.๕ เมตร โดยคนงานที่มีหน้าที่ดูแลสถานประกอบการแจ้งว่าจะสูบน้ำในบ่อพักน้ำเสียที่ ๒ ใส่รถขนน้ำไปรดพืชไร่ เมื่อน้ำในบ่อพักน้ำเสียที่ ๒ เต็มจะไหลล้นเข้าสู่บ่อบำบัดน้ำเสียแบบบ่อฝักรับน้ำล้นจากบ่อที่ ๒ แต่แต่ละบ่อมีขนาดกว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ลึก ๓ เมตร โดยบ่อที่ ๑ ติดตั้ง

เครื่องเติมอากาศ...

เครื่องเติมอากาศ เติมจุลินทรีย์ชีวภาพ (EM) ไม่มีพิษน้ำสำหรับบำบัดน้ำเสียและจะสูบน้ำไปใช้ในทางการเกษตร บ่อที่ ๒ เติมจุลินทรีย์ชีวภาพ (EM) ไม่มีพิษน้ำสำหรับบำบัดน้ำเสีย และจะสูบน้ำไปใช้ในทางการเกษตร ไม่มีการติดตั้งเครื่องเติมอากาศ และบ่อที่ ๓ รับน้ำจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ ๑ และบ่อบำบัดน้ำเสียที่ ๒ โดยในวันที่ ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า สถานประกอบการกิจการของผูุ้ธรณ์ปิดอยู่ ไม่มีการดำเนินการกระบวนการผลิต บ่อพักน้ำเสียบ่อที่ ๑ และบ่อที่ ๒ น้ำในบ่อเริ่มแห้ง ส่วนบ่อบำบัดน้ำเสีย บ่อที่ ๑ บ่อที่ ๒ และบ่อที่ ๓ มีวัชพืชขึ้นปกคลุมบนผิวน้ำเป็นบางส่วน แต่ในช่วงที่ประกอบกิจการนั้น น้ำที่อยู่ใน บ่อบำบัดน้ำเสียทั้ง ๓ บ่อ จะเต็มและล้นออกมาและมีกลิ่นเหม็น จากการสอบถามข้อมูลประชาชนที่อาศัย อยู่บริเวณใกล้เคียง จำนวน ๕ หลังคาเรือน พบว่า ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นในช่วงฤดูฝน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นการที่ต้องมีการควบคุม ตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดว่า “ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ... ๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ... (๔) การผลิต สดผสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืช หรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้งย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด ...” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเยี่ย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ กำหนดว่า “ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและต้องมีการควบคุมในเขตเทศบาลตำบล นาเยี่ย คือ ... ๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ... (๔) การผลิต สดผสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้งย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด ...” ข้อ ๑๗ กำหนดว่า “เมื่อพ้นกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการออกใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติม จากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ก็ได้ ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับ สถานที่แห่งเดียว” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการผลิตแบ่งขนมจีนไว้จำหน่าย จึงถือว่า เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิต สดผสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์ โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้งย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด ตามข้อ ๓ ๓. (๔) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกอบกิจการ ในลักษณะที่เป็นการค้า โดยเทศบาลตำบลนาเยี่ยกำหนดให้เป็นการที่ต้องมีการควบคุมในพื้นที่ตามข้อ ๕ ๓. (๔) แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเยี่ย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้แล้ว จึงต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนประกอบกิจการ ผูุ้ธรณ์ได้รับใบอนุญาต

ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการผลิตแป้งข้าวสาลีด้วยเครื่องจักรตามใบอนุญาตเล่มที่ ๑ เลขที่ ๓๙ ปี ๒๕๖๓ สิ้นอายุวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอต่ออายุก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุหรือยื่นคำขอรับใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตสิ้นอายุแต่อย่างใด และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเทศบาลตำบลนาเยีย เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๔ ตามบันทึกข้อความที่ อบ ๕๓๑๐๖/๑๐๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ พบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการอยู่และไม่ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๘๓๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ดังนั้น การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์จึงไม่เป็นไปตามข้อ ๑๗ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเยีย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือน ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเยีย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๖ กำหนดไว้ว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง”. และข้อ ๑๙ กำหนดไว้ว่า “ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ ... (๖) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่าง เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น...” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์มีบ่อพักน้ำเสีย จำนวน ๒ บ่อ ใช้ลักษณะการล้นของน้ำเสีย และบ่อบำบัดน้ำเสียเป็นแบบระบบบ่อผึ่ง จำนวน ๓ บ่อ โดยบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๑ ติดตั้งเครื่องเติมอากาศ เติมจุลินทรีย์ชีวภาพ (EM) ไม่มีพีชน้ำสำหรับบำบัดน้ำเสีย และจะสูบน้ำไปใช้ในทางการเกษตร บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๒ ผู้อุทธรณ์เติมจุลินทรีย์ชีวภาพ (EM) ไม่มีการติดตั้งเครื่องเติมอากาศ ไม่มีพีชน้ำสำหรับบำบัดน้ำเสีย และจะสูบน้ำไปใช้ในทางการเกษตร และบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๓ รับน้ำจากบ่อที่ ๑ และบ่อที่ ๒ โดยในช่วงฤดูฝนน้ำเสียในบ่อบำบัดน้ำเสียทั้ง ๓ บ่อ มีการไหลล้นออกนอกบ่อ ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากลักษณะน้ำเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตแป้งขนมจีน ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่ยังไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีกลิ่นเหม็นรบกวนและส่งผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง จึงถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๙ (๖) แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเยีย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑

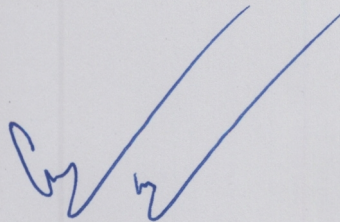
ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๑๒๓๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้น

จะก่อให้เกิด...

จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีที่เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการผลิตแบ่งขนมจีนไว้จำหน่ายเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์ โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รุมควัน บั้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด ตามข้อ ๓ ๓. (๔) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นการค้า โดยเทศบาลตำบลนาเยียกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในพื้นที่แล้ว ตามข้อ ๕ ๓. (๔) แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเยีย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการผลิตแบ่งข้าวสวยด้วยเครื่องจักรจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามใบอนุญาตเล่มที่ ๑ เลขที่ ๓๙ ปี ๒๕๖๓ แต่ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ประกอบกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เคยออกคำสั่งเป็นหนังสือโดยมีผู้อยู่ในสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อรับคำสั่งไว้แทน สั่งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปิดปรับปรุงกิจการโรงผลิตแบ่งขนมจีนและดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเทศบาลตำบลนาเยีย เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๔ พบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการและไม่ปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าว อีกทั้งระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง จึงถือว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเยีย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ และไม่ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีหนังสือแจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงการประกอบกิจการ ถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีโอกาสดังกล่าวข้างต้นที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๑๒๓๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลนาเยีย เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ อบ ๕๓๑๐๖/๑๒๓๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

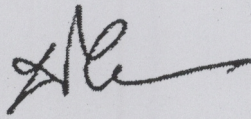
รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

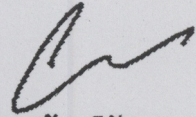
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อ...

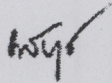
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

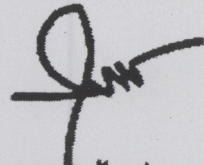
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

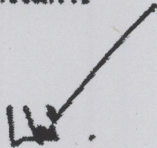
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

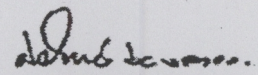
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

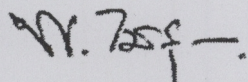
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

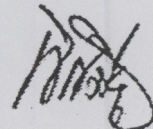
(นายนรศักดิ์ สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

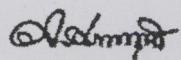
(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไหมสุทร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ